

Urgent

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

Մեծ Բրիտանիայի 150 օրենսդիրների
ձայները հօգուտ Հայոց զեղասպանության
ճանաչման բանաձեւի

Գլենդա Ջեխոնը դարձավ Դայոց ցեղաստանությունը ճանաչող օրինագծին աջակցող բրիտանական խորհրդարանի 150-րդ անդամը։ Ֆրանսիացի լրագրող Ժան Էսիժյանի տեղեկացմանը, խորհրդարանական Բոր Սփինլի Երևալյացրած փաստաթուղթն այդ խնդիրը դարձնուած է բրիտանացի խորհրդարանականներին հետարրող միջազգային հարցերից մեկը։ Դետարրական է, որ նմանաշիդ փաստաթուղթը նախկինուած ստորագրած, բայց այս տարի տեխնիկական դաշտաներով դա դեռևս չարած խորհրդարանականներին հաւայի առնելու դեմքուած Դայոց ցեղաստանության ճանաչմանը կողմէ ընդիանուութիւնը կազմուած է 200 (460-ից)։

Զվերկությունը, ամենայն հավանականությամբ, տեղի կումենա ձմռան:

Պարեզին Բ. «Նայ Երիտասարդների մեջ
ազգային ոգին վերարբնություն է
աղբում եւ դա է Երաւանիքը
հայադահմանության»

Ամենայն հայոց կաթողիկոս Գարեգին Բ-ն երեկ Մայր Աթոռ Սր. Եջմիածնի Վեհարանում ընդունեց «21-րդ դարի մարտահրավերները եւ հայ Երիտասարդությունը» համահայկական Երիտասարդական միջազգային խորհրդաժողովի մասնակիցներին, որ տեղի էր ունեցել հունիսի 9-10-ը Համաշխարհային հայկական կոնգրեսի կազմակերպմանը: Հանդիմանը ՀՀԿ փոխնախագահ Վլադիմիր Աղայանը ներկայացրեց խորհրդաժողովի երկօրյա աշխատանքների ընդհանուր դասկերը՝ ընդգծելով ինչորես ընդհանրական զեկուցումների թեմատիկ կարետրությունը, այնորս էլ խորհրդաժողովի եկորորդ օրը աշխատանքային խմբերում Երիտասարդների դրսերած գործնականությունը:

Աշխարհի 25 երկների 40-ից ավելի հայկական Երիտասարդական պազմակերպություններ Ենրկայացնող Երիտասարդներին Վեհափառայրադեզ ողջումնեց խորհրդաժողովի կարետության ժեւադյանը՝ ընդգծելով, որ աշխարհից հավաքված այլողիների մեջ այսօդինակ նախաեւոնությունները նախանձախնդրույում են բորբոքության հայության խնդիրների լուծման գործուած դերակատարույում ունենալու առողջությունը:

Ամենայն հայոց կաթողիկոսը Նետք, որ խորհրդաժողովում բնարկված մարտահրավերները հայ ժողովրդին կուտեկցեն դեռ մի քանի տասնամյակ, ուստի դրանք դիմի լուծվեն ազգի միարանությամբ, ջաների մեկտեղմամբ, հոգեւոր դաշտի միասնականությամբ։ Եվ այդ ամենուն կարեւոր է Երիտասարդների ներգրավվածությունը։

Գարեգին Բ-ն գոհունակությամբ հաստատեց, որ հովվադեշական այցերով տարբեր Երկրներուա տեսել է նախանձախնդիր, ազգային խնդիրներով աղորդ հայ Երիտասարդություն։ «Սա միշտարական է, որ ազգային ոսին ներարկությունը է

աղյում եւ դա է երաշխիք հայա-
դահղանության», նույն Ամենայն
հայոց կաթողիկոսը՝ իր օրինու-
թյունն ու բարեմաղթանը տալով ե-
րիտասարդմերին՝ «որդեսզի յուրա-
խանչուրդ ազնիվ բաղաացին լինել
այն երկի, որ հյուրընկալել է ձեզ,
ձեր ասղաթեզներում բարձունքներ
նվաճել, որդեսզի ձեր օգտակարու-
թյունը բերել ի բարօնություն հայ ժո-
ղովրդի»:

Դանդիղմանը կաթողիկոսը դա-
տախանեց նաև աշխարհի տար-
բեր ծայրերից եկած Երիտասարդնե-
րի, նաև «Ազգի» հարցերին, որ
կներևասանեմ հաւորման:

— II. КИОВЪГОДЪМЪ

«Մամուլի ազատություն-2007» մրցանակ Հրանտ Դինքին

ԱՍԱՄԲՈՒԼ, 11 ՀՈՒԼԻՍ, ՆՈՅՅԱՆ ՏԱՐԱՆ:
Թուրքիայում Երանց Դիմոք հետմահու արժանացել է
«Մաճուղի ազատություն-2007» մրցանակին: Այս
մասին խաղողը ուն է պարբառան մամուռ:

Թուրքիայի Լրագրողների միությունը որոշել է «Մամուլ ազատություն-2007» նրգանակը «Թուրքիայի ԶՕ 301-րդ հոդվածի ռաբեկայից տրված ելայթական պատճենների վեհականության մասին» օրենքի մասին»:

լոր լրագրողների եւ գրողների անումնից» հանձնել «Ակոս» շաբաթաթերթի սղանված խմբագրադիտ Դան Դմիտրին, հրատարակիչ Ռազիկ Զարայնոլովին եւ փաստական Շաքիրի Շաքիրին:

Մաս Վյուլցին Շայլըգիլին:

Մրցանակաբաշխությունը տեղի է ունենալու հուլիսի
24-ին Օռմանական տապալում:

Առեւտ Բոշարյանը կհանդիմի Նիկոլա Սարկոնցին

Դայաստանի նախագահ Ռոբերտ Ջոչարյանը երեկ եռօյք աշխատանքային այցով մեկնել է Ֆրանսիա: Պատվիրակության կազմում են ԱԳ նախարար Վարդան Օսկանյանը, Ֆրանսիայում Դայաստանի ղետոյան Էդվարդ Նալբանդյանը, դաւոնատար այլ անձինք: Ելիսեյան դալատում տեղի կունենա Դայաստանի նախագահի եւ Ֆրանսիայի նորընտիր նախագահ Նիկոլա Սարկոզիի հանդիդուածը: Դայաստանի նախագահը հանդիդուածներ կունենա նաև Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի նախագահ Բենոնար Ակուայեի, Սենատի նախագահ Ջիսիան Պոնսլեի հետ: Ֆրանսիայում Դայաստանի տարվա ըջանակներում տեր եւ տիկին Ջոչարյանները կայցելեն Փարիզի «Փոլ դալատ» թանգարանուած բացված «Դայկական գեղանկարչությունը 1830-1930 թթ.» եւ լուսեմբուրգյան դալատուած բացված ժամանակակից հայ գեղանկարչության ցուցահանդեսներ:

Հայաստան-ՆԱՏՕ համատեղ համաժողով՝ դայլար ահաբեկչության դեմ

«Ահաբեկչության դեմ դայլարելու դատրասվածության աղափով» այսօր մեկնարկող միջազգային համաժողովը կազմակերպել են Դայաստանի արտգործնախարարությունը եւ ՆԱՏՕ-ն: ԱԳՆ մամույի եւ տեղեկավորության դաշտության փոխանցմամբ, Դայաստան-ՆԱՏՕ համագործակցության շրջանակներում կազմակերպված համաժողովին կմասնակցեն մոտ 25 դեսությունների, միջազգային կազմակերպությունների եւ ՆԱՏՕ-ի համադաշտանան կառույցների ավելի քան 80 ներկայացուցիչներ: Կրննարկվեն ահաբեկչության դեմ դայլարի ժամանակակից մեթոդները եւ միջազգային համագործակցությունն այդ ուղղությամբ:

ԲԱՏՔՆԵՏՈՒՄ ԽԱՅԵՐՆ ԻՐՈՒ ԻԵՍ ԿԸՓՎԵ՞Ն ԽԱՅԵՐԵՆ ՀԱՅԼԱԿԱՆ ՏԱՐԱՏԵՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ Ի ԾՐԱՐԵՐԻ ԱՏԵԽՈՒՄՆ՝ ԻՐԱՄԱԿ ԲԱՅ

Դաշտանու սովորական տեխնոլոգիաների զարգացման կարեւոր բաղկացուցիչ է հայկական տառատեսակների մօսակումն ու ներդնումը այս ոլորտի բոլոր ճյուղերում: Այս միտքը ժիրաբետոն էր երկ տեղի ունեցած «Ծագրաւարերի ու հայկական տառատեսակների ներդնման ու հեղինակային իրավունքների դափնական կարեւորությունը SS ոլորտի զարգացման համար» անվանումով համաժողովի ժամանակ:

Սիզոցառման կազմակերպիչ պառուղմներից Դայաստանի ազգային գրադարանի ներկայացուցիչ է եղիկ Դաբուզյանն այդ կադակցությամբ նետց, որ ներկայում գոյություն ունեցող Windows համակարգության Սոնիկ կոդավորմամբ հայկական տառածեսակների բացառայությունը դժվարացնում է ընդանության գործակարությունը։ Ներկայանք հիմնականում կիրառվում են ASCII կոդավորմամբ տառածեսակներ, որոնք հիմնառաջ են եւ լիբանա-

ի չեն ինսերնետում օգտագործելու
համար: Դրա հետեւանդով ամբողջ
աշխարհում հայերն իրաւ հետ ին-
սերնետով սփյուզ են անզերեն տա-
ռերով, որը «դարձաղես խայտա-
ռակություն է»: Ներկայումս մշա-
կույթի նախարարության որոշմամբ
Ազգային գրադարանում ստեղծվել
է հատուկ խոճք, որը դեմք է գրադա-
րանի հայկական նոր տառատեսակնե-
րի հրապարակում:

Դայաստանում տեղեկատվական եխնողգիաների վիճակի մասին սոսելով, Microsoft ընկերության այաստանի ներկայացուցիչ Գրիգոր Բաբոնյանը նշեց, որ չնայած այս ճյուղը Դայաստանի կառավարության կողմից հայտարարվել է գեղակա ճյուղ, բայց որու ցուցանիշներով Դայաստանը ուս վաս դիրքեթի: Մասնավորապես Դայաստանում համակարգիչների թիվը 150-180 հազար է, ինչը նշանակում է, որ դրանցից օգտվում է բնակչության 5 տոկոսը՝ մոտ 6 հազար մարդ:

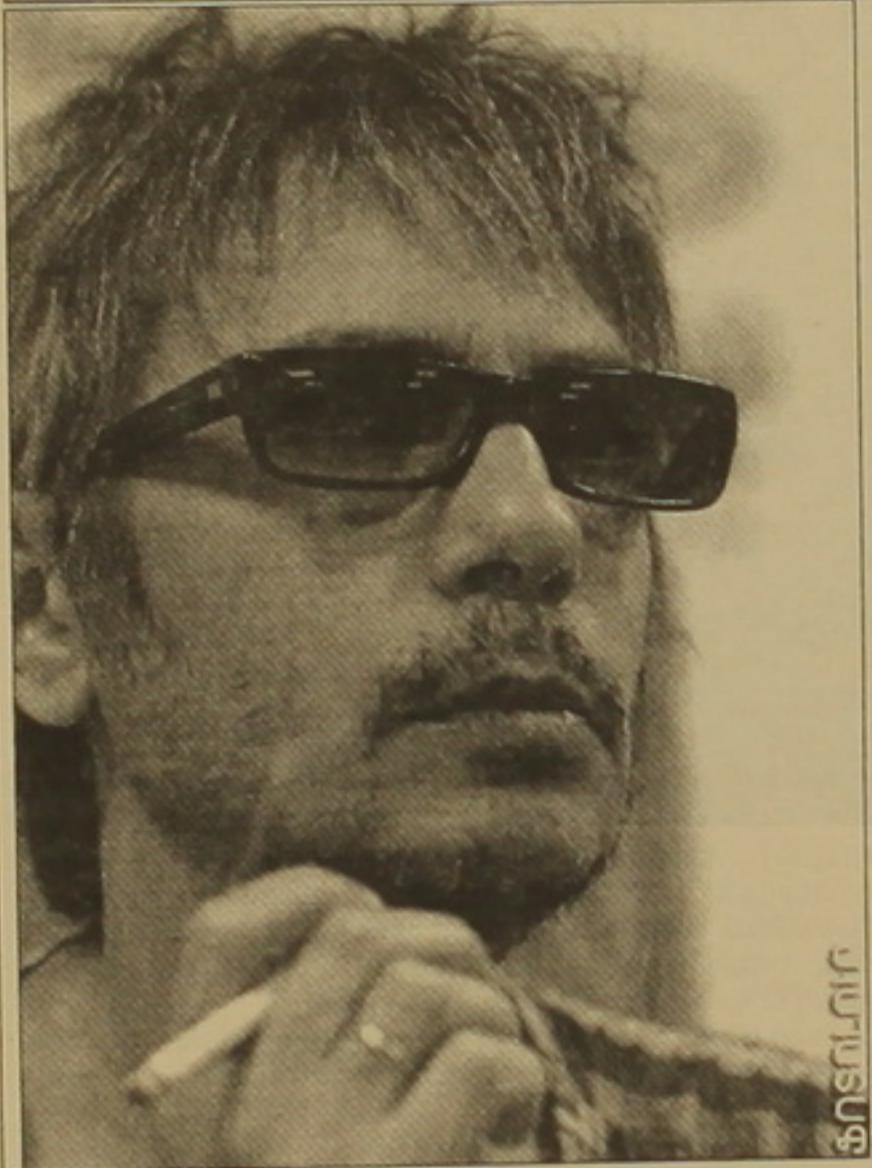
ղատկեց նաև ինսերնեսից օգսվելու ցուցանիշի առումով, մինչդեռ ըջափակման մեջ գՏնվող Շայաստանի համար շատ կարեւոր է կարի եւ տեղեկատվության այս միջոցը։ Դժբախտաբար Շայաստանն աշխարհում առաջին տեղն է զբաղեցնում «դիրքառության» մակարդակով, որը խառնում է 95 տեսակ։

Գրիգոր Բարսեղյանը, ներկա հայերն առատեսակների եւ համակարգչային ծրագրերով աղջիկ-վաճության լուրջ խնդիրը, հայսնեց, որ Microsoft -ը դաշտաւած է ազակցելու այդ հարցերում տեղական ընկերություններին: Արդեն իսկ սեղծվել է Windows XP-ի հայկական տարբերակը, շարունակվում է աշխատանքը Windows Vista-ի հայկական տարբերակի ստեղծման ուղղությամբ եւ մինչեւ տարեվեց նախատեսվում է ավարտել Microsoft Office 2007-ի հայկական տարբերակի մշակումը:

ПРИ ЧИРСЪРПУЗИ

ՕՐ ԵՐՐՈՐԴ

□ «Երբեմ հետահայաց չեմ ոդիում ֆիլմեր: Ես լավ կինոն-նաղաս չեմ, որպեսզի կարողանամ վերլուծել ու գնահատել ֆիլմեր»:

□ «Առհասարակ ֆիլմերի ավարտը բաց եմ թողնում: Ընդունված կարգի համաձայն իմ «Պոլա X» -ը տարբեր է Մելչիկի վեռից՝ ֆիլմում բացակայում է հեգնանմը, որովհետեւ չեմ սիրում հեգնել: Վերջը շարունակ խաղում է մելոդրամի կաղաղարի ժուրջ, հեգնանի ու մելոդրամի բեթոայնությունը շատ սուր է»:

□ «Առաջին երկու ֆիլմերս նկարահանելու ժամանակ ասես ինս ինձ համար հայտնագործում էի կինոն: Ահա թե ինչու են դրանք հարուս ներին կենսաբերելով: Փորձում էի արտահայտել այն ամբողջ սերը, որ զգում էի կինոյի հանդեր: Դրանք սիրող մարդու ֆիլմեր էին, որ դաշտանում էին աշխարհից, կաղաղարի մեջ դնում: Դեռ փորձեցի ազատվել այդ կաղաղարից, իհարկե դահդանելով սերը»:

□ «Երբ ինձ համար հայտնաբերում էի կինոն, դարձաղեստ տեսնում էի Ֆիլմեր, դատկերներ եւ երթել չեմ մտածում կինոարտադրողների մասին: Այսուս, ինչուս երբ մածում եմ ուսում, չեմ մտածում, թե ով է մերել այս: Դրանից հարցեր են, որ զայխան ու շահ ավելի ուշ»:

□ «Ավանդական կինոյի հետեւող չեմ, ֆիլմեր եմ ստեղծուայն ժամանակ, եթե դրանք հասունանուած են իմ կյանուակատարվող փոփոխություններից: Մաղկանց դեռի ճշարիս կինոարվեստ վերադարձնելն իմ գործը չէ. մանավանդ որ իմ ֆիլմերը շահութաբեր չեն: Թեոյես դրանք շարժվուած են ժամանակի ու տարածության մեջ, օրինակ, «Պոլյա X» -ը Երեանուած ցուցադրվուած է Ըկարահանելուց ուժ տարի անց, իսկ «Նոր կամրջի սիրահարները»՝ Ս.Նահանգմերուած ցուցադրվուած է ամառից տարի

□ «Ֆրանսերենում մի արտահայտություն կա, վստահ եմ, նույնը կա նաև հայերենում՝ Խոյր հոգի: Կինոն ինձ համար այդ հոգին է: Երբ տասնիհնգ տարեկանում առաջին անգամ կարդացի Մելվիլի վեճը, հասկացա, որ այն իմն էր, ասել թե այն իմն-նակենսագրական էր, ոչ թե ուղիղ ինաստով, քայլ այն հարցեր, որ ինն իրեն տալիս է Պիեռը: Այդ տարինում ես ինձ ճանաչել եմ այդ կերպարի միջոցով»:

ԵԵԿԱ Կարաք

Ասք մոլորակի այն թօ շատ է գրավում

□ «Դոստեակին միակ հեղինակն է, որին երկու անգամ ընթերցել: «Պոլա X»-ը ներշնչված է Դոստեակու ազդեցությունից: Դանից ոհիսի ծնվեր ես մեկ ֆիլմ, սակայն անայլարտ մնաց»:

□ «Երբ Ֆրանսիայում ցուցադրում են ֆիլմեր, ինձ օտարականի դես եմ զգում: Այդ զգացողությունը կարող է երկրորդ վել ճանաղարհորդելիս, բայց կարող է նաև անհետանալ: Դա զգացել եմ համեմատես Ասիհայում, Ռուաստանում, զգացել եմ, որ «Պոլա X» - ը գտել է իր տեղը: Դայաստանի դեմում չափազանց շուտ է այդդիսի եզրակացություն անելը»:

«Ֆրանսիական ինքնությունը ինձ համար նախկինում կարեւոր է եղել, ֆրանսիացի անվանի կինոռեժիսորները՝ Շուպլիչ, սակայն այսօր՝ ոչ»:

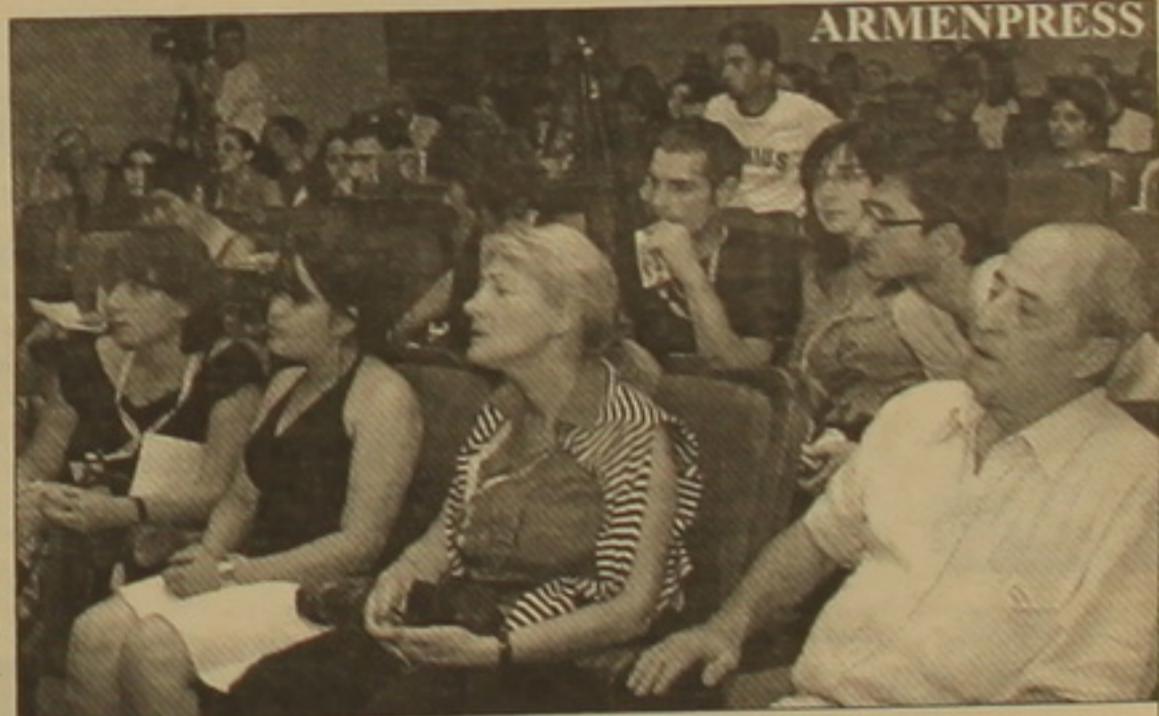
□ «Դերասաններ ընտրելը ինձ համար միշտ դժվար է եղել: Ֆիլմերիս դերասանութիները իհմնականում իմ կյանքում եղած կանայք են»:

□ «Ֆրանսիայից դրս աշխատելու միայն մի նախագիծ է եղել՝ «Նոր կամքի սիրահարներից» հետո: Ֆիլմի դրույուածը բեր է լիներ Ակորսեզեն, իսկ գիշավոր դերում նկարահանվեր Շեռոն Սթոնը, բայց դա տեղի չունեցավ»:

«Պետք չէ հաճախ նայել հայելում»:

Պատրաստեց ՌՈՒԴՐ ՊՈՎՈՅՑԻՆ

ARMENPRESS

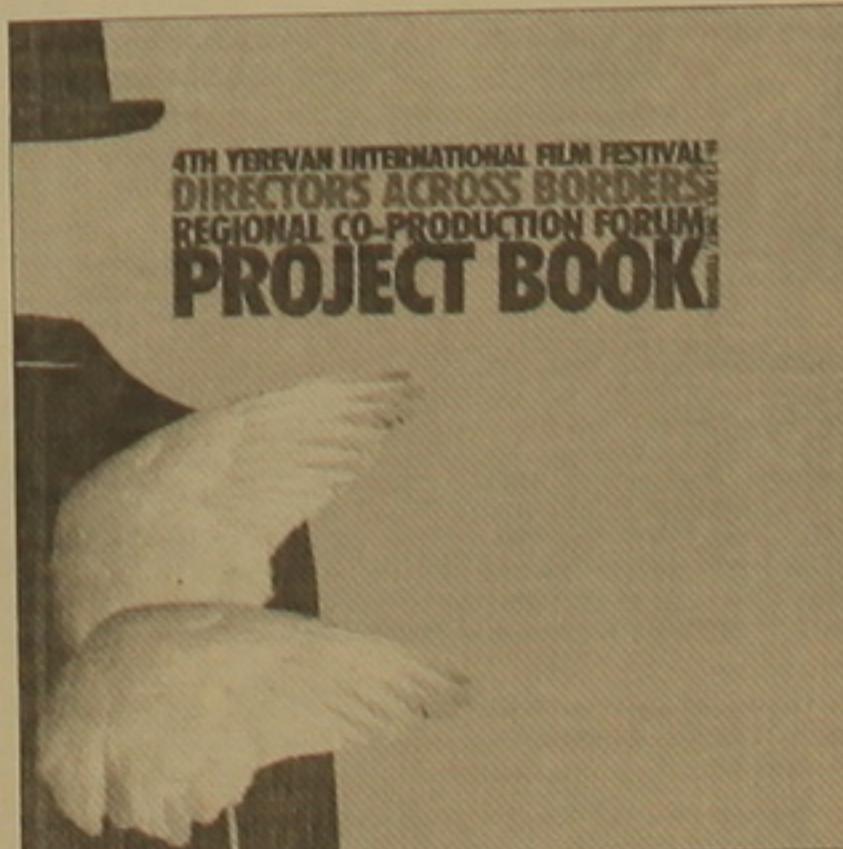

**«ՌԵԺԻՍՈՐՆԵՐ առանց սահմանների» ծրագրի
շոշանակներում ներկայացվեցին 12 ֆիլմերի սցենարներ**

Արզործնախարարության կոնֆերանսների դահլիճում երեկ շարունակվեց «Ոսկե ծիրան» երեանյան միջազգային կինոփառատոնի ըրգանականերում կազմակերպված «Ուժիսուրներ առանց սահմանների» համաժողովը: Օրակարգում 12 ֆիլմերի սցենարների ներկայացումն էր: Դիմեցնեմ, որ դրանի նախօրինի հայտարարված մրցույթի առողջության ընտրված ֆիլմերի սցենարներ են, որոնցից եկուուն այսօր հինգ հազարական դրամ կտանան՝ սցենարի զարգացման եւ ֆիլմի մեկնարկի համար: Ներկայացված ֆիլմերի բյուջեն տատանվուա էր 90 հազարից-1 մլն եվրոյի սահմաններում:

Ներկայացված էին հնչղես խաղարկային, այսղես էլ զագործական ֆիլմերի սցենարներ: Դայ, վրացի, ադրբեջանցի, ռուս, սերբ եւ բուրգ ռեժիսորների սցենարները, ինչղես տարածաշանային, այնղես էլ մարդկային եւ համամարդկային խնդիրներ էին վեր հանում: Դայաստանցի ռեժիսոր Սեղա Մուրայյանի «Տնից տուն» ֆիլմը դասմելու է Դայաստանի տարածում գտնվող, մինչ արցախյան դասերազմը ադրբեջանարնակ Ջյունասող եւ Ադրբեջանի տարածում գտնվող եւ մինչ դասերազմը հայարնակ Շերտենջ գյուղերի բնակիչների մասին, որոնք գյուղերի տեղահանման եւ վերաբնակեցման հարցը լուծել են երկու գյուղերի առաջնորդների բանակցությունների միջոցով: Բնակիչները դայմանավորվել են դահլյանել երկու գյուղերում գտնվող գերեզմանոցները եւ գյուղի նախկին բնակիչներին բոլով տալ ժամանակ առ ժամանակ այցելել հանգուցալների շիրմներին: Արյունիում Շերտենջն ադրբեջանական եզակի գյուղ է, որտեղ հայկական գերեզմանոցը դահլյանվուած է: Ռեժիսորի խոսիով, սա մի այնպիսի ֆիլմի մասհղացում է, որը հնարավոր է իրագործել Վրացի գործընկերների հետ համառինակցությամբ:

Swarwabewcrogawmhi խնդիրներից զատ, ներկայացվեցին նաև ֆիլմեր, որոնք խոսում էին մարդկային դարգ եւ ազնիվ հարաբերությունների մասին: Վրացի կինոռեժիսոր Գեորգի Չալառիի ֆիլմը Սուա անունով 12-ամյա մի տղայի մասին է,

որ Վրաստանի փոթրիկ փողոցներում մասը առեւտու անելով օգնում է մորը: Ֆիլմը փոթրիկ տղայի դաժան կյանիի, հիասքա- փոթրուների և դաշտայի մասին է:

Մեկ այլ սցենար (ռեժիսոր **Նիկա Շեկ**) դատմում է 25-ամյա Աւենի մասին, որը Կարմիր խաչի կամավոր է եւ աշխատանքի բերուանդ հայտնվում է ԶԵՆԻՀԱՊՈՒ ուր գտնուած է չեչեն մի աղջկա եւ նրա հետ զրուցելով գտնում իր մանկության բազմաթիվ հարցերի դատասխանները:

Մրանց ներկայացված 12 ֆիլմերի սցենարներից ընդամենը մի խնհսն էին: Ժյուրին այսօր կհայտարարի լավագույն երկու աշխատանքները: Սակայն մինչ այդ միջազգային տարբեր կազմակերպությունների, կինոարտադրությանն աջակցող հիմնադրամների ներկայացուցիչներից կազմված ժյուրին հնարավորություն ունեցավ ծանոթանալու ռեժիսորների աշխատանքներին, եւ տեղուած առաջարկեց աջակցության համար դիմել իրենց հիմնադրամներին:

Վեցում հայկական կինոկենտրոնի ընտրած 4 լիամետրած եւ 2 կարճամետրած ֆիլմերի սցենարներ եւ ներկայացվեցին, որոնցից լավագույնները նովորես այսօր մրցանակի կարժանանան:

ԹԱՐՅԱԿ ՄԵԽԱՅԻՆ

ԱՆՆԱ ԳԵՐԵԲ

**ԱՅՆԱ ԳԵՐԵՐԸ ԾՆՎԵԼ Է ԲՈՒԴԱՊԵՏԸՆՈՒՄ. Ուստամնասիրել
է հումզարական և ուստական քանասիրություն. Աշխա-
տել է Ֆիլմերի ազգային արխիվում որդես ուստական
կիրոյի մասնագես. Ենոյնակ է բազմարիվ հոդվածների
և մի և անի դաշճական վավերագրական ֆիլմերի. Եա
«Ուկե ծիրան» փառատոնի (Թնաղատների միջազգային
միության) ժյուրիի անդամ է: Ի դեռ այս ժյուրին լինում
է միայն հեղինակավոր փառատոններում և նրա տված մր-
ցանակը հեղինակավոր է: «Ուկե ծիրանում» այն
ստեղծվել է այս տարի FIPRSCI -ի առաջարկով: Ստ-
րև՝ նրա տապահությունը երեւանյան փառատոնից:**

«Մայրիկ, երազները չեն խաբում»: Դունգարացի մեծ ռոմանտիկ դրամա «Եանդր Պետքիի այս խոսելերն են զայխ միհև, եթո ոսէ են դմում հայկական հողի վրա:

Ինչան երկար է սղասի դրան: Եթե չեմ մոռանա: Այն օգանից, եր սիրահարվեցի Փարազանովին:

Եղել եմ Թքիլսիում, ծանոթ եմ Կիեվին, բայց Երեւանը հավաքենական երազ էր մնացել մինչեւ օրս:

ճշմարտության դեմ չմեղանչելու համար ասեմ, որ բոլոր վիճ էլ նույնը չէ, թե որտեղ ես ֆիլմեր դիտում: Իհակե, նախընտերի է դրամի դիտել սիրելի խաղաղում, ուղարկածված ընկերներով (հակառակ վիզավ ձեռու բերելու դժվարություններին), որ ի վերջո հաղթահարվեցին փառատոնի կազմակերպիչների տանօյք ջաներից հետո, ինչն իմնին դեմք է հրաշտ հանդի, տրամադրող մթնոլորտում ան որեւ ուղարկ, քայլ ծանծաղ վայրում: Խոկ Երևանը եւ Երեանցիներն իմ աչի լույսն են:

Այստեղ ինձ ուղղակի հիացնում են Ասիայի եւ Եվրոպայի, արեւելյան եւ արեմսյան քազմամշակութային հարստության համերաշն միաձուլումը: Երեանյան 4-րդ «Ուկե ծիրան» միջազգային փառատոնում հայկականի կողմին ներկայացված են թուրքական, հնդկական, իրանական, բունիական, խորվաթական ու ռումինական ֆիլմեր: Մեկից մյուսն եմ ըստում ոչ մեկու ռազ հոգոնեւու նշառութեամբ:

Ի՞նչ ասեմ բաց շրդիմական օսարդությաօք:

Դաժենի է տեսնել, որ խելամնորեն ղահղանելով ազգային արժեթիւնը, հայաստանցիները կարողացել են հաղթահարել անցյալի վերելու: Դեսակարական է Ըկատեյ, որ հայ կինոք-մարդիչները Ուսաստանի անցյալով հղարտանում են այն- նան ուսան ենթիւ ենթիւ: Առաջապահ ենթանուածութե-

բան, որքան իրենց Երկրի՝ «Դայլկական համայնադասեկեր»:

ԳԵՂԵՂԻԿՆ ԱՅՆ Է, ԻՆՉ ՄԵզ Մատնում Է ԻՆՍԱՀԻԱԴՈՒԹՅԱՆ

ԶԱՎԵՆ ԲՈՅԱԶՅԱՆ

Վերնագրով այս աշխատանքը (1999) ժամանակին «Երիտասարդ հանձար» հոչակված, իսկ այսօր արդեն 46-ամյա ռեժիսորի ընդամենը չորրորդ լիամետրած աշխատանքն է, որն աշխարհի է եկել նույնամյա լուսպյումից հետո։ Այն հարցին, թե Կիուաստյանից այժման երկար անհետացած կարաւոր ինչ ճանադարի է հաղթահարել ինչ ֆիլմը ծեռնարկելուց առաջ, նա վրա է բերել «Դժոխուի ճանադարիր»։

Ինչու՞ս Դանքեի «Ասվածային կառակերգության» մեջ, այդ ճանաղարից սկիզբ է առում «Յի մթանած անտառից», ուր հայտնվում է «Պոլա Խ»-ի հեռուստ՝ իր երկրային կյանքի «կես ըջանում»։ Սա Կարաւանի կոտմերից մեկի ժան Կոկտոյի գովերգած Օրփեոսի եջւն է ոժոյիւ։

Կոկտեն, իր խոսելով, դաշտում էր «մքնաշղթա»: Կարասի սիրած մյուս հեռիճակի՝ ֆրանսիացի գրող Սելինի իմանակենսագրական վերը կոչվում է «ճանաղարհորդություն դեղի գիշերվա եզերի»: Նման զուգահեռների մեջքեռամների, դասական մոտիվների կողմին Կարասի կինոն եա իմանակենսագրական հենումի: Նույ բոլոր հերոսները իր նմանակներն են: «Պոլա X-ին» Օախոռդած երեխ գրութերի՝ «Տղամահնուրուած է առջևան» (1984), «Վաս արյուն» (1986), «Նոր կանքի սիրահարները» (1997) ֆիլմերի գլխավոր դերակատար միենակը Դժոն Լավանն է՝ Կարասի հասակակիցը: Նրան տվյալ Ավելի անունը հայականն ուժինութեաւ:

սովորակ աշխարհը: Խոսի փոխարեն այնտեղ իշխում էին ժեստեն ու հոգեթը: Կարասի առաջին լիամետած ժաղավենը «Տղան հանդիպում է աղօկան» կինոնկարը, որ ներկայացվեց «Սեզար» մրցանակի, սեւ-սովորակ էր, դատուված ցավագին լորությանք եւ անարտահայտի առողջամասում լի:

Մայ աշխատանող լր:

Մրան հաջորդած «Վաս արյում» եւ «Նոր կամքի սիրահարները» ֆիլմերով դրույթը է Կարասիսի խենք սիրավերը Ժյուլիետ Բինչիին: Նոր բոլոր գործերն եւ խելահեղ սիրո դաստիարակութեան մասին:

Դաստիարակությունը ուղարկանում ռեժիսորի հսկական անումն է, երբ կիսով չափ ֆունսիացի, կիսով չափ ամերիկացի Ալեքս Օուկա Դյուտրոնը դեռ չէր դարձել Լեոն Կարաբս: Պիեռը «Պոլա X»-ի հերոսը, իրեն հիմնակցիկ է անվանում, ինչույս Կարաբսն է սիրում իրեն հիմնակցիկ Թոնա անվանույշ՝ ժամ Կոլտոյի գրքի առևտուն մեջ ուղարկելու պահին:

Հայ ՏՐԱՋԱՂԻՐՈՒԹՅԱՆՔ

Ի կամ իսղանացիների մասին հյուավող ողբերգությունները՝ անձնական տարածայնությունների դաշտառով, նույնիսկ հայկական հեթիքաթները՝ մուկտիլիկացիայի լեզվով, այս ամենը Երևանուած են ու ստեղծուած են մի ամբողջական աշխարհ եւ աշխարհի ամբողջականություն:

Բայց դեռ սղասում եմ, որ իրականություն դառնա իմ մեծ «սերը», Փարաջանովի Տում-քանզարանը տեսնելու իմ երազանքը:

Թյանց բախված Պիետին իր Օրփեոսը դարձնելով:

Կոկտոյի դասական ֆիլմով բանաստեղծ Օրիենտ ուղետվուած է այնկողմնային աշխարհ՝ ձգտելով տեսնել այն ամենը, ինչ թանգած է իր աչից եւ անհասանելի է նույնին: Ականակ գոռդ Պիեռը Վերին ճշմարտությանը հասու լինելու նույն անզուած, մոլեզին ձգտումու է տարված, քանի որ գիտակցում է, իենց իր խոսքերով, «այն մեծ կեղծիքը, որ դահված է ամենինից տակ»: Կատրին Դընյովին Կարասին ֆիլմով վիճակվել է այդ մեծ կեղծիքի խորհրդակիցին մեկն պետք:

տողվարկ, ասես ցորւայի Երազոն:

Չուր չէ Ժերար Դըլարդյոն մի անգամ հայտարարել, թե Կատրին Դընյովը «այն տղանարդն է, որն ինը կուզենար լինել»: «Ես այս խենք արտահայտությունը նետեցի, - խոսության վաճել է նա Դընյովին, - որդեսզի ասեմ, թե ինչորեւ եմ նախանձում Ի այն համկանհօն Եթին, որոնի, սովորաբար, վերագրում են տղամարդկանց եւ նրանց մեջ այնտան հաջողական կաղեղ հայտնաբերում»: Դըլարդյոն խոսության վաճել է նաև, որ Կատրինի կողին իրեն գոյաց «Վաս մտերի, կողտության անընդունակ»: Կրտսեր Դըլարդյոն, այս ինասուայնան էլ չի կաւկանդվուած: Նոր սերունդա արժեների իր հաճակարգն ումի: Բայց Ֆիլմ Երիտասարդ դերակատարութիներից մեկը՝ Եկատերինա Գոլուբեան, որի խաղառը, դեղ, անվերտ մասնուած է Երանուական ծագումը, մեծ հիացմունեով է արտահայտվուածու Կարասի նասին: «Այդուհի ուժիութեան աշխատելը նման է Երկնուած ճախրելու եւ կարեւոր չէ՝ Երկնութեան կաղուց է, թէ՝ աղամած»: Սինչեն մոլուցի հասնող Երադահանցկոտությունը Եկարահանման հրադարակում բնակ էլ բոլորի սրով չէ: Դերս սանութի ժողով Դելտին միայն տխոս հույսունի «Վաս արյուն» Ֆիլմից: Եթք նա բողոք է, թե Կարասը իսկական իրեւ է, որ կարող բոլորին հուահատության հասցնել, լրագրութիւնը մեկը Երան իհեցերեւ է իր մեծանուն հայրենակցի՝ Պոլ Վալերիի խոսնեց: «Գեղացիկը հենց այն է, ինչ մեզ մասնուած է հուահատության»:

ԱՐԾՎԱ ՔԱՂԵՐԵՑԻ

Հայկական համայնապատկեր

ՀԱՅԿԱԿԻ ՊԱՎՈՐ ԴԱՏԱԼՒԹՅՈՒՆ

Ներկայացված փաստագրությունների մի զգայի մասը դաշտերում է հայ գլուխ, սովորություններ, գավառական իրականություններ, որ կարեի է բնորությունների ուժին ուժինությունը:

Դավիթ Ասլանյանի «Խաղողօրհնելը» ենթադրուա էր լինել ճանաչողական մի ֆիլմ Դայ առավելական եկեղեցու աղավար տոներից մեկի՝ Աստվածածնի Վերափոխման տոնի մասին։ Սակայն առանց մեկնարաբանությունների բեմադրիչն հաջողվել է ցուց տալ այն հակասությունը, որ գոյություն ունի քիչունեական տոնի խորհրդի եւ նրա արդի կիրառման միջեւ։ Դավատացյալ ովհտավորները Աստվածամոր տոնի նախօրեի ողջ գիշերն անց են կացնուա Տեղերի զանի զավթուա աղոթի, առանձնության մեջ, երգերով փառաբանելով Տիրամորը և խորհրդածելով Ասծոն որդու վարդապետության մասին։ Դազոր օրը վանի շքակայիթ լցվուա է այլ ովհտավորներով, որնց համար տոնը ոչ այլ ինչ է, եթե ոչ սոսկ կերովսուա աղիք։ Վանի շքակայիթ ամբողջովին աղականվուա է աղքից։ Ասծոն տաճարի ուսուց ոչխար մորթելու բարբառոսական տեսարանները, մարդկանց թիրս նիստովացը եւ բացօթյա թեթերը հօդս են ցնեցցնուա ամեն մի սրբազն խորհուոդ։ «Խաղողօրհնելուա» բեմադրիչը դիմանմբ ցուց չի տախս ոչ խաղող, ոչ էլ նրա օրինուած։ Օղերատորական ազատ աշխատանքը, խցիկի կտրուկ տարութերուաներն ընդհանուր առումով աղարացնուա են նյութի այդօրինակ մեկնարաբանումը, սակայն մյուս կողմից, մեր կարծիքով, մի փոքր ցաւ էր տուր տրված նատուրալզմին՝ անհարկի ձգձգելով անհաճ տեսարանները (ոչխարի արունեած ականու են լսաւուն մեջ ու բարակարե են ապա՛)։

արդյունածոր ականջ, ծեր կանանց մերկ ուսնաթաթեր եւ այլը): Ավելի շուրջ ազգագրական բնույթի մի աշխատանք է **ԳԵՈՐ-ԳԻ Փարաջանովի «Աղամի որդիները»** (Ոռևաստան), որ ներկայացնում է հայաստանցի եզրիների կենցաղը՝ հարսանիք, կրոնական ծիսակատարություն, որ դարձյալ դատկերպում է կենդանու սղանության դաժանագույն տեսարանով: **Առող Սկրցյանի «Յոր հնդիկ տղաներ»** ֆիլմը դարձյալ հայաստանյան գյուղական ժիուր աշխարհն է՝ Երեխաների մասին դեմքերով, անատամ ծերութիներով, աղտոտության մեջ բոկտն խաղացող մանուկներով, դարձյալ եւերով, դարձյալ ծանրագույն կենցաղով: Սեւ-սովորակ կադրերը սրում են առանց այդ էլ ծանր տղավորությունը: Սակայն ֆիլմի ասիդիք կարծես մնում է կիսատ, թեև կարելի է ենթադրել, որ սկզբուած ներկայացված անգլերենի դասը, միջազգային լեզվի ուսուցումը անհարի է թվում թշվառության այդ տիրապետության մեջ...

Գոյ Բաղդասարյանի «ճաշի ժամը» դիոլովային աշխատանք հայոց գավառի թշվառության մեկ այլ տիուր դասկեր է, որի ժամանակ խցիկն արձանագրել է վագոնաբնակ մի ընտանիքի: Մի տուն լիբը մանուկներ անհազորեն խփեռում են իրենց խցոնկ ճաշը, որը բաղկացած է միայն եփած կարտոֆիլից: Տերերյանական երածությունը եւ ճաշի տեսարանից հետո վագոն-տնակների վրայով արագ սահանգումները ցեսում են դատկերված նյութի ողջ դրամահիզմը:

Երկու կինոնկարում հայ զավառի անցյալն եր ներկայաց-
ված մշակույթի կորողների միջոցով: **Տիրան Կարապետյանի**
«Զուտան» տղափորիչ նկարահանումով եւ երաժշտական գե-
ղեցիկ ծեսավորմանը ներկայացնում է հայ մշակույթի վեցին
եղենը՝ ին Զուտանի խաչքարերի անտառի բնաօնքումն ազե-
րիների ծեռուվ: Տասը հազար խաչքարի վայրում ներկայումս
ուղղմական հենակետ է: Իսկ **Առոս Մովսիսյանի «Սոմիկը»**
մի գեղեցիկ ձոն է հայ միջնադարյան մեծանուն ճարտարա-
դետ, խաղակագործ եւ ծաղկող Սոմիկին, որի Նորավանը
այսօրվա հայ զավառի դաժանությունն ու թշվառությունը
մեղմող հրաշակերտներից է...

«ԱՅՆԱՆ ՄՐՑԵ»

ԱՅԼ ՄԻՏՈՒՄՆԵՐ ԵՎ ՊԻՄԱԿԱՐՆԵՐ

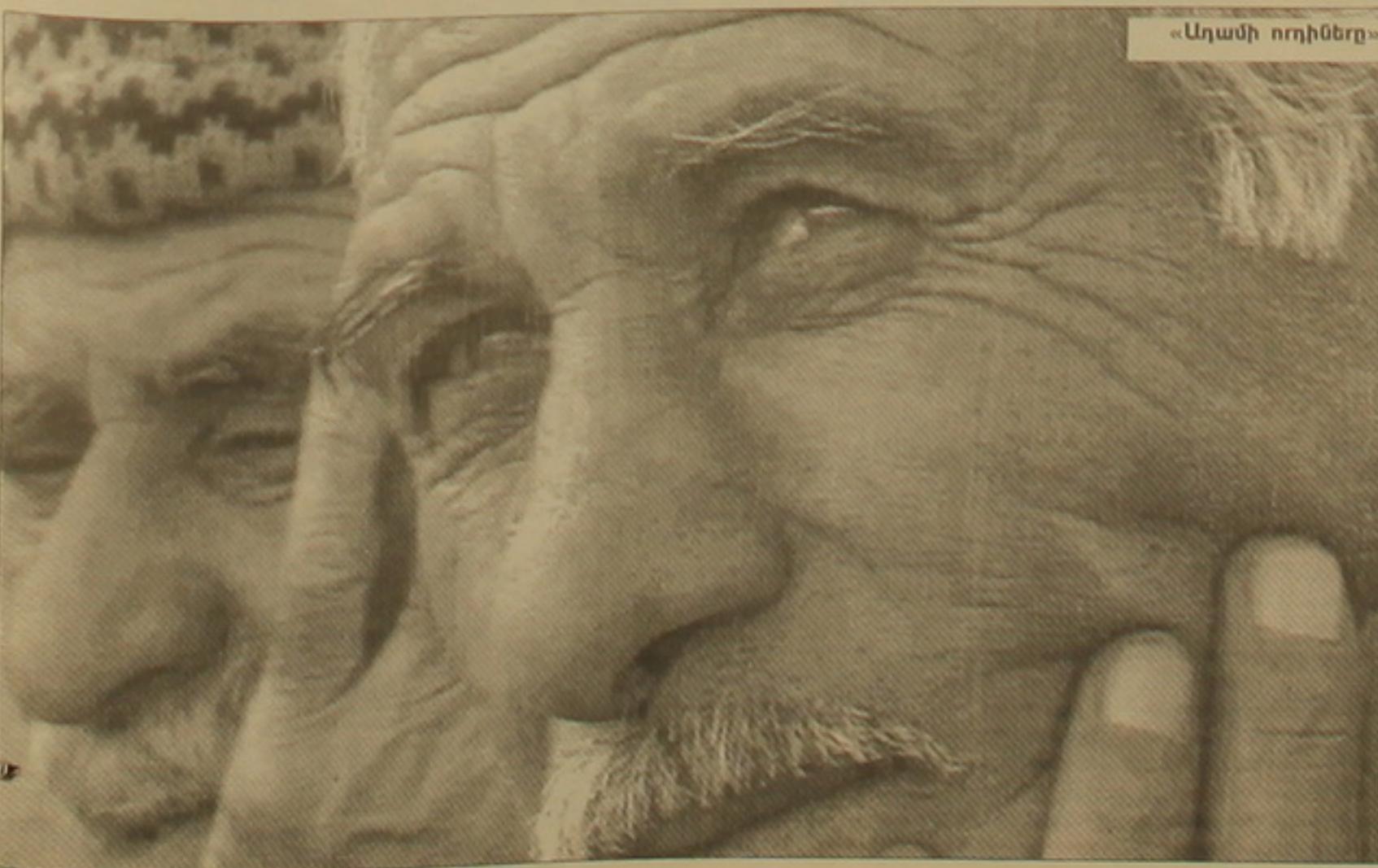
Դիանա Կառույմյանի «Աշնան արեւ» փորձում է լօնել կնոջ ներաշխարհի ինչ-ինչ առանձնահատկություններ: **Արմեն Ռոմովի** (Ակրտյան) «Պողոբիւչինը» դարձ փորձարարություն, որտեղ Ռաֆայել Զորանջյանի մենաներկայացմանը համադրված են անհմացիոն տեսարաններ: Սա մի յուրատեսակ փիլմ-զառանցանի էր (քանզ գործածում են ոչ բացասական իմաստով): Գոգոյի «Խելազարի հիշատակարանը» դաշմվածի մոտիվներով: Այս գործը բոլորովին վերջերս բավական հաջող քատերական մեկնաբանություն ստացավ՝ ի դեմս Երեանի Գեղագիտության ազգային կենտրոնի Փոքր քատրոնում Վահան Քաղաքյանի իրականացրած բնմադրության: Դայտնի չե, թե ինչն է մղել մեկ այլ հայ Երիտասարդ բնմադրիչի անդրադառնալ այս ստեղծագործությանը կինոյում: Միգուց մեր խորը ժամանակներում խելազարի ըուրերով է միայն դեմք աղադակել ճշմարտությունը, հատկապես ֆիլմում երկու անգամ հնչող «Պետությունը չի կարող լինել առանց բազավոր» միտքը: Սակայն բնմադրիչի փորձարարությունը ոչ միևնույն է հաջող համարել, հատկապես անհմացիոն տեսարանների մոնտաժի դարագայում:

Ի դեռ, անհմացիայի մասին: Միփայել Վաթինյանի «Բոժոն» քախծանուու բազմանկարում շատերը կարող են ճանաչել իրենց իրենց՝ անգույն աշխարհում աղրող միայնակ լուաանց- քաբնակին, որն ունի իր փոփրիկ աշխարհը, իր սերերն ու հիաս- թափությունները: Սակայն ֆիլմի ասելիքը մնում է տարտամ, օ- դից կախված, չի հասնում ցանկալի ընդհանրացման: **Դա- վիթ Սահակյանցի «Չոռ եղ»** անհմացիան ավելի տեսա- հոլովակի տղավորություն թողեց, որ զանազան էֆեկտներով սոսկ դատկերազարդում էր Արախ Դավթյան-Ռուբեն Դախվեր- դյան վոկալ դուետի կատարած մանկական երգերը:

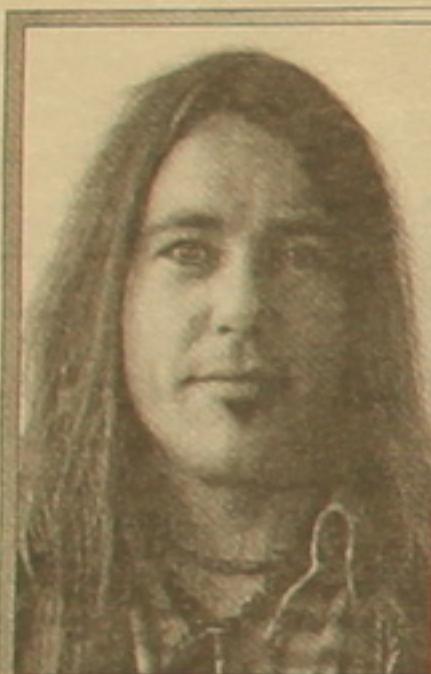
Ներկայացված աշխատանքների մի մասն էլ ժամանակակից հայ մարդկանց ամենատարբեր դիմանեկարներ են: Ահա մի խղճուկ հյուղակոս բնակվող նախկին ֆինայի Սասուն Մխիթարյանը, որը երդաբել է չսմել, չսափրվել եւ ընտանիյի չվերադառնալ, մինչեւ որ հայոց հոգերի հարցը չլուծվի (Արմեն Ռասյան, «Դիտողության հետեւով»): Ինչոր չափով նա հիշեցնում է Միթայել Վարինյանի Բոժոյին՝ իր մենակությամբ, մեծ աշխարհին դեմ հանդիման մնացած իր կեցվածով, անգամ իր թշուացող հին թեյնիկով: Նրա ընկերը ընիկն է (Բոժոյինը՝ թոշուացող): Ահա բնության գրկում մանուկներին գեղեցիկի դասեր տվող խանդակագործ Դենրիկ Չամբարձումյանը (Էլինա Չակորջանյան, «Թօիչք»): Ահա թիֆլիսի նկարչութի, Սերգեյ Փարաջանովի մտերմութի, թերեա հզական սերի լավագույն հայ նկարիչ Գայանե Խաչատրյանը (Լետն Գրիգորյան, Կոռա Ծերեթելի, «Ես Գայանեն եմ Թիֆլիսից», Ռուսաստան), որի ֆիլմ-դիմանեկարն իր վառպոռուն կտավների գույներն ու լիցքն ունի: Ահա երեք կանանց դիմանեկար՝ ծեր աստղագիտութի, չամուսնացած ուսուցչութի եւ մերկադարութի (Արմեն Խաչատրյան, «Սեր, հույս, հավաս»): Եվ եթե առաջինը իրեն երջանիկ է համարում անգամ միայնության մեջ, որքան էլ երեւել ունեցած չինչի անճնական երջանկություն, աղայ երկրորդն անվերջ տառապում է երբեւ հարսանեկան զգեստ հազած չլինելու եւ մեսարես երեխայի կարու մնալու դասձառողով: «Նույնիսկ ամուսնը մենակությունից մրսում եմ», ասում է նա: Նմանադես երջանիկ չէ երրորդ հերոսնին՝ գիշերային կյանքով փող վաստակող երեւանցի երիտասարդ կինը («Ես դուտանկա չեմ, ես կուրտիզօնանկա եմ»), որը թեեւ կարողանում է հոգալ ծնողների եւ առանց ինր խնամքի մնացած իր միակ որդու աղրուածը, սակայն ծանր է տանում արժանադարձավության կորուածը:

ՄԵՐ իրականության մի նոր երեսն է Ներկայացնում **Գյուղը**
Դատությունյանի «Անիվների վրա» վավերագրությունը Երե-
ան-Սամբռով ավտորուսի հայ ուղետրների մասին, որն ն
Թուրիխա են մեկնում առեւտրի: Դիմնականում միջին սերնդի
այդ տղամարդիկի եւ կանայք բարձրածայն մտորում են Դայա-
սանի իրավիճակի, հայերի, առեւտրական հարաբերություննե-
րի վերաբերյալ: Երկու ցերեկ եւ գիշեր ժետդ այդ ուղետրությու-
նը հոգնեցուցիչ է եւ միապաղադ, հաճախ այդդիսին է նաև
ֆիլմը: Զկա զարգացում, չկան ցնցող իրադարձություններ,
սակայն ուղետրության եւ նկարահանումների ընթացքում բա-
ցահայքում են մարդկային բնութագրերը՝ հերոսների բարձրա-
ծայն մտորումների, նաև օղերատորական հաջող կադրերի
ընորդիվ:

Եթե այս կինոնկարը կայացել է ընթացող ավտորուսում, աղա Էլդար Գրիգորյանի «Նեօախոսախցիկ» ֆիլմի (Գերմանիա) միջավայրն անշարժ հեռախոսախցիկն է, որտեղ մուտք են գործում տարբեր ազգությունների դասկանող զանազան կերպարներ: Բայց նույնիսկ այդ սաաշիկ Վայրը դարձել է հիանալի մի տեղ՝ մարդկային ամենատարբեր նկարագիրների բացահայտման համար: Տարբեր տարինի մարդիկ Գերմանիայից զանազահարում են Արեւելյան Եվրոպայի կամ Երրոր աշխարհի Երկրներ՝ իրենց հարազաների հետ և նաև կելով ամենատարբեր հարցեր՝ առօրյա մանր հաշիվներից մինչեւ սիրո բուռն խոստովանությունը: Լաւաշխայում ծնված Երիսասարդ հայազգի բեմադրիչ Էլդար Գրիգորյանին մեծապես հաջողվել է ինքնաշխոյ մի ծեւ գտնել՝ մարդ արարածի ներաշխարհը հարազատորեն վավերագրելու: Բեմադրիչը նկարահանված նյութը դրել է սյուժետային զարգացման մեջ՝ ընդհատելով այս կամ այն հերոսի խոսակցությունը եւ որու ժամանակ անց վերադառնալով դրան: Այս աշխատանքը միանգամայն համամարդկային ու իր զգացականությամբ չափազանց հայկական է, եթե այսօր հազարավոր հայորդներ արտեկրից նման հեռախոսախցիկների միջոցով են փորձում զեր մի տանի րողենով զգալ իրենց տանը եւ սփյուռք հարազաների հետ:

«Աղամի ռոդիներ»

Ուսուլ դե լա Ֆունքս (թմ. 1974,
Պամղյոնա, Խորանիա)
Ավարտել է Նավարայի համալսարանի ինֆորմատիկայի բաժինը.
Մեծ ազնատանի է կարառել որոշ սցենարիս, ողերանու եւ օճիառը.
Վավերագրական ֆիլմեր է Ընկառուհաննել Շնչկաստանում, Հաղանդիայում, Սառկկոյում, Վարդում.
Սոնդոլիայում, Գյատեմալայում, Երովոյիայում, Վենեսուելայում, Ամերիկայում, Պերում, Կուրայում եւ Բասկերի երկրում.
Լատինական Ամերիկայի երաժշտության ու մշակույթի համեմատ սիրով լի նրա գործերը ջանում են սատարել ազատ, անկախ Լատինական Ամերիկայի սահմանամասներում:

ՔՈՉՎՈՐԱԿԱՆ Tx /NOMADAK Tx/

Խողանացի ռեժիսոր Ռառվ դե լա Ֆուենտեի «Ջոշվորական Tx» (սպ. հեր.՝ Պարլո Խաբոսո) լիամետրաժ վավերագրական կինոնկարը, որը ընդգրկված է փառատոնի մրցութային ծրագրում, դիտվում է մեծ հետարրությամբ, ասես խաղարկային ֆիլմ լինի: Այն դատմում է մի հազվագյուտ եռամբարձություն գործիքի՝ չալարարայի մասին, այն նվազելու գաղտնիւթյունի, ինչդեռ նաև այդ գործիքի «փիլիսոփայական եռթյան» մասին: Ֆիլմից ինձնում են, որ 1960-ին այս գործիքը հայտնվել էր մոռացության եզրին, և անզի այն նվազելու գաղտնիւթյունը պահպանվել է առաջին առ առ առ առ առ առ:

Առաջին խև կադրում, որ արագընթաց ոիթք են հաղողությ ֆիլմին, մենք ականատես ենք դառնությ, թե ինչպես է չալաղարտան դաստասվությ փայտից: Այս գործից նկազում են Երկուառվ, այսինքն՝ մեղեդին, երաժշտությունը ծնվում է Երկու երաժիշտների «Երկխոսությունից», նրանց զգացողությունների զուգակցությունից: Այդ ստեղծագործական դրույթը դառնում է միասին ըփկելու, հաղողակացվելու, այսինքն՝ նրանց փոխադաձ ըմբունքան իսկական եղանակ:

Ֆիլմը ցույց է տալիս, թե ինչողին են երաժիշտները ծգտում չալաղարտակազմեցը դարձնել ոչ միայն երկու հոգու, այլև տարբեր մշակույթների միջև հանդիպման առիթը: Այդ նոյատակով նրանք ուղետովում են դեռի աշխարհի տարբեր ծագմք՝ Դնդկաստան, Արկադիա, Սահարա, Մոնղոլիա Բասկերի Երկիր... Նրանք համոզված են, որ աշխարհի ամեն մի անկյուն անգամ ամեն մի գոյու իր յուտօրինակ ձայնը, հնցումն ունի եւ, լսելով տեղի երգեցը, նրան որսուած են տեղի հնչումները, միաժամանակ, նվազուանաց համար՝ ծանոքացնելով իրենց սեփական հնչումներին: Այդժամ մեղեդիները, չկորցնելով իննափառությունը, միահյուսվում են, երեսն ծգտում նույնանալ: «Ծառը հարցնում է ծառին, Երկիրը՝ Երկրին, եւ նրան սանում են դատասխան, խանջի Երկուակի հանդիպուածը՝ հանդիպում է Երկիր մոլորակի հետ», երգում է մի հնդիկ:

Այսուհետեւ Երաժիշտները մեկնում են Արքահեղին, որտեղ նոյն գործիք դաշտասուած են հյուախի հիմնական «հոմիթց»՝ սառուցից, իսկ հայտն վելով Սահարայում՝ նուն Խարից են «կերտուած» չալադարտան: Այսուհետեւ Երև Ենութ՝ Փայտ, սառուց, Խար՝ բնույթով այդան տարբեր, սակայ անսովութեան ընդհանրություն, անգամ նույնություն է հայտնաբերվուած դրանց «եռփյան» մեջ, եթի նուանցից դաշտասուած չալադարտաների կորզվում են գերեւ միատեսակ հնյուններ: Աշխարհի բազմազանությունն ու միասնությունը նուա եռփյան տարբեր կողմերն են՝ նոյն մեղայի հակառակ երեսները: Ֆիլմի հեղինակները դասկերաւարի միջոցով հաստատուած են, որ նոյնիսկ տարբեր լանդշաֆտների՝ ծայր հյուախի, անադասի կամ սաղարախիս վայրերի բնադասկերների միջեւ կարելի է նընանություն տեսնել: Երաժիշտական ուրիմին համահումչ նընտաժային թույզներով պահանջարային համանությունը: «Աւել մեր ներսուած է, իսակարն ու սառուցը՝ նույնութես», - եղուած են ֆիլմու:

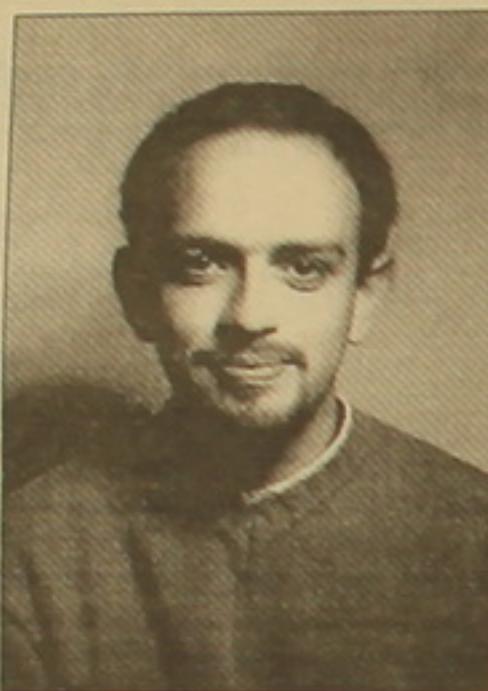
Ի վերջո, տարբեր կատարումներից հավախում, ամբողջանուած է մի մեղեդի, մեկ երգ, որ երգուած են տարբեր ազգության, ուստաների դատկանու մարդիկ, ասել է թե՝ աշխարհո:

Ոիզայում ծնված, Գերմանիա
յում (Մյունխեն) բնակություն հաս-
տած մեր հայրենակից Եղար Գրի-
գորյանի վավերագրական այս աշ-
խատանից հետարրական մի փորձ
է՝ ներկայացնելու օսարության մեջ
հայտնված տարբեր մարդկանց կեր-
պարները, նրանց դասմությունները,
հոգեվիճակները՝ զուտ հեռախոսա-
լին խոսակցությունների միջոցով:

Օվա ընթացում իրենց հեռավոր հարազաների հետ խոսելու նղա-
տակով փոս են գալիս Մյունիե-
նում աղրող տարբե տարիի, սեղ-
եւ ազգության նարդիկ: Ֆիլմի հե-
րոսները հինգը են: Նրանք անկա-
պան են իրենց տախում ժեսակիօ-

կամ սո իրաց դահուս տօսալսցի-
կի առաջ, բացառությամբ մի դուրսուզալունու, որ ի
դմատերն ասում է. «Ես Իհ լարված եմ խոսում, խնի ո
ննձ նկարահանում են, քայլ ռեժիսորը խնդրեց, ո
աշխատեն սովորականի նման լինել», եւ իրու, Իհ հե-
տո նա կարծես մոռանում է նկարահանող սարի մա-
սին:

Մի ուժից տղամարդ հուսահաւ հոգոց է հանում, ու ովհեստել կա կառի դաշճառով իր ձայնը չի լսվում օրեախօսական ճառ խարսխ: Ավելի ուշ երբ մեր

Կային կողմերով հանդերձ, հազիվ
թե ֆիլմը հետարրական թվար, ե-
թե լիներ լոկ ամրագրում՝ այն էլ տե-
սախցիկով «ականջ դնելու» միջո-
ցով:

բաղկացած է հակադիր Եւկու կադրից: Մի դեղում տեսախցիկը նայում է դրս՝ փողոցով անցնող մաղկանց, մյուս դեղում նույ հայացին ուղղված է հեռախոսախցիկի ներսը, ուր տեղի է ունենում «անշարժ», բայց հուզիչ գործողություն, որն ընթանում է սեղմ տարածության մեջ, իսկ ժամանակային առումով, սահմանափակվում է ամեն մի հեռուսի հեռախոսագանգի տեսղությամբ: Բայց հեղինակը, մոնտաժային ժողովական նույնականությունը պահպանվում է առաջնային մասում:

ՀԵռախոսալարի մի ծայրից մյուսը փոխանցվող հույզերու ու զգացմունքներ

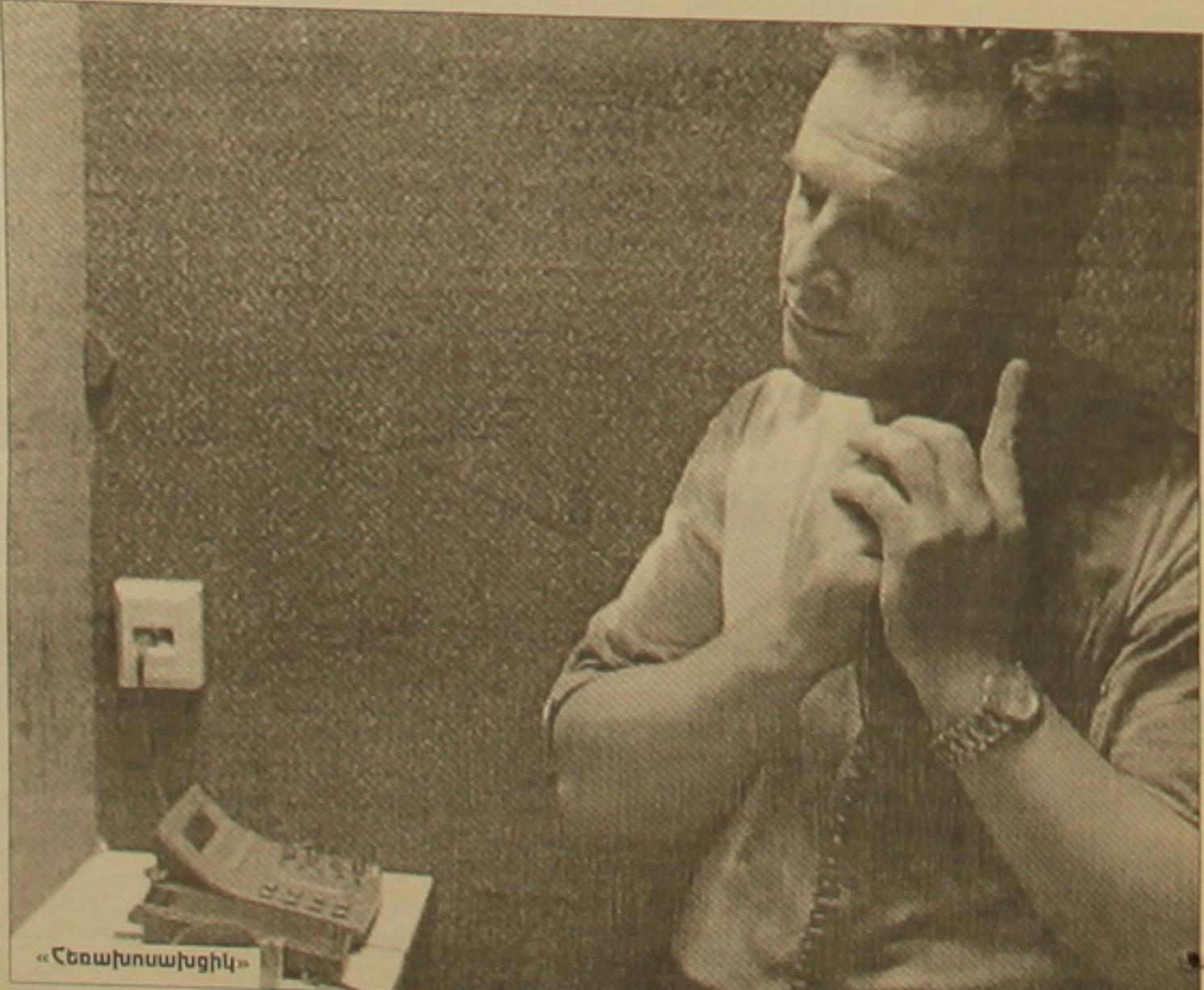
Չողվի խոսել կնոց հետ եւ ոու հարցեր դարձել: Այնուհետեւ տեսնոյ են աֆրիկացի մի կնոց, որը սփողված գոռալ լսափորի մեջ եւ «ի լու աշխարհի» հայտնեթե ընտանիի անդամներից ու բարեկամներից ում՝ որ խան փող կամ ինչ նվեր է ուղարկել: Մի երիտասարդ շարունակ սիրո խոստովանություն է անոյ, միաժամանակ խոսում կարուի եւ օսարության մեջ անցնող իր առօյայի մասին: Տարեց մի կին (ըստ եթուպրին, նախկին Դարավագլավիայից) իր մայրական զգացմումներն է փորձում զավակին փոխանցել հեռախոսով, սակայն Վերջինս միայն փողի կարի ունի...

Յուրականցութը խոսում է իր լեզվով, կարծես զստահ, որ իրեն չեն հասկանա ոչ նկարահանող խմբի անդամները, ոչ հանդիսատեսը (իհարկե, դրույթունը «փրկում է» ենթագրերում տվող բարգմանությունը)։ Նրանի բոլորը սոցիալական, բարոյահոգեքանական գանազան խնդիրներ ունեն։ Այսպահի եր օրուց նաև

թյումներ կրկնելու գնով հասել է տարածության ու ժամանակի ընդացման: Ֆիլմի վեցում տարածությունը «Վերադառնուած է» իր նախկին չափերին, իսկ ժամանակը կանգ է առնուած, երբ հեռախոսախցիկը դատարկվուած է: Սակայն մինչ այդ, նոյն հինգ հեռուսների հեռախոսագրուցների իրար հաջողող հատվածները մի բանի անզամ ընդմիջվուած են դրսուայլող նարդկային հոսուվ, հետո կարծես վերսկսվուած, եւ ամեն անզամ, երբ նրան նորից են հայտնվուած էկրանին, թվուած է, թե ուսիւշ օր է սկսվել... Ու թվուած է, թե այդ օրվա ավարտն է դաշնուած ամեն մի դրվագի ամարտ:

Արդյունակ, կյանքի անընդհատության խորհուսդն է բացահայտվում այդ անձնական, առօրեական խոսակցությունների միջոցով, իսկ 38 րորդ տետղությամբ փաստակավերագրական ֆիլմը դառնում է մարդկային կյանքի ամփոփ դատկեր:

U. S.

Մեծն ու փոքրը Բարագանյանի հետ

Առն Բարաջանյանի միջազգային հիմնադրամի հայկական մասնաճյուղը (դեկ.՝ Ժակ Դակոբյան) իր տարեկան գործումնելության համերգաշրջանը փակելով՝ համերգ կազմակերպեց կոմոդորի անունը կող Փոլ Դակիլիում։ Դամերգը դարձավ հաշվետու, բանի ու դրան հիմնականում մասնակցուած էին Երևանում արդեն լոթետր անգամ անցկացվող Առն Բարաջանյանի անվան հանրադետական դաշտանեկան մրցույթի դափնեկիրները։ Պ. Զայկովսկու, Ա. Սոլենդիարյանի, Կ. Սարաֆելի, Ս. Զրաւուանի անվան մանկական երաժշտական դրամների սպլուդութիւնը և միջազգային մրցույթներում արդեն մրցանակներ ստացած Երևանի կոնսերվատորիայի ուսամողներից քաջի, համերգում ելույթ ունեցան Վարդենիսներ, կոնսերվատորիայի դրժեստներ Մեղքա Արշահամյանը, Անահիտ Սկրչյանը, Ռախիս Ակրչյանը, Մարտին Վարդազարյանը։

Դամերգային ծրագիրը չափա-
զանց հազեցած է, թեւ հնարավո-
րություն և կեց արդեն խնիեռող ան-
զամ հավաստելու, որ հանրադեմո-
քում աճում է դաշտանիների տա-
ղանդավոր սերումը, որոն ցանկա-
նում են լրջորեն նվիրվել Երաժշտա-
կան արվեստին: Նրանց թէ մանկա-
վարժներն են լավ եւ թէ ծնողներն
տական ոլորտում ինց այդես է:
Իսկ փոխադարձ անհաւությունը
եւ հարգանի բացակայությունը
խանգարում են ընդհանուր արար-
մանը, առաջընթացին: Դանում
ընդհանուր գործի աշխատելն ամե-
նից հաճախ ապարագում է հիաս-
թափությամբ: Մնում է աշխատել
միայն թեզ համար...

Սակայն, մտածում էին, ո՞ւմ համար են դատաստում այդ հերթափոխը: Այդովիս ձիրքաւա բանի՝ «Նոր անուններ» Դայաստանը լիցին արտեկրող ուսումը շարունակելու, բայց այդտես էլ չկերպարժան: Մեծահասակներիս դես

Երեխաներն էլ հեռանկար չեն տես-
նում հայրենիքում: Ասենի հայրենիցն
էլ առաջապահը չէ. հողմադաշների
դեմ անվերջանալի դայլարի աս-
դարեզ է: Դամենայն դեպու, երած-

Տական ոլորտում հենց աղդիս է:
Խոկ փոխադարձ անհաւտությունը
Եւ հարգանքի բացակայությունը
Խանգարում են ընդիանուս արար-
մանը, առաջընթացին: Դանուն
ընդիանուս գործի աշխատելն ամե-
նից հաճախ ավարտվում է հիաս-
թափությամբ: Մնում է աշխատել
միայն թեզ համար...

Ահա եւ Երեխաները ջանադրաբար ցուցադրեցին իրենց աշխատանի արդյունավետը: Յուրաքանչյուրը նկազեց մի խանի ստեղծագործություն (թեև կարելի է նկազել մեկը), հանուն շահեկանության դիմեցին Վիրտոսոց Երկերի: Այս կարելի է եւ այդպես: Բայց մեզ թվում է,

հետազում ավելի լավ կլինի ծրագիրը կառուցել որոշակի ոտղվածությամբ, որդեսզի Ա. Բարձանյանի երածտությունը եւ մյուս (անդայման ժամանակակից, եւ ոչ միայն հայ) կոմպոզիտուների գործերը որոշակիորեն համահունչ լինեն: Կարելի է համերգները կառուցել թեմատիկ կամ ժանրային ոտղվածությամբ, կազմակերպել համերգ-դասախոսություններ, համերգ-համորդականություններ, համերգ-իմունիկացիաներ եւ համերգային այլ ձևեր:

Մի խոսնով, Առնո Բաբաջանյանի հիմնադրամի (ավելի ճիշտ եւ դատկարեյի կիներ այն անվանելով ոչ թե Ա. Բաբաջանյանի հիշատակի հիմնադրամ, այլ Ա. Բաբաջանի մշակութային հիմնադրամ) գործերը շատ-շատ են: Դիմնադրամում աշխատում են նվիրված մարդիկ, Բաբաջանյանի եւ նրան ժամանակակից կոմղողիտուների խանդակառ խառնադիմք: Դիմնադրամին մեծ ազակցություն է ցույց տալիս «Անտարես» հրատարակչական ընկերությունը՝ Ամեն Մարտիրոսյանի գլխավորությամբ: Ստեղծված է Ա. Բաբաջանյանի անվան եւստրադային նվազախումբ (գեղեցիկ՝ Թոմաս Մադարով), դա նույնության մշակութային գործունեության իննուստուն ոլորտ է: Եպ Աստված տա հաջողվի իրազորենում-թանգարանի գաղափարը, որդեսզի այն դառնա ազգային ժառանգության դահլիճանան օջախներից մեկը, առանց որի անհնար է դրոֆեսիոնալ արվեստի եւ դրա ինստիտուտի նախարարությունը:

Ա.Ա.ՏԱՐԱՆ.Ա ՄԱԿԱՅԱՆ
ԱՐԵՎԱՏԱԳԻՒՏՈՒՐՅԱՆ ԴՈՒԿՏՈՐ

Հրանտ Դինքի սպանությունը կշրեց պոլսահայերի 10-ամյա երազը

Երեքաբրի օրը «Սփյուտ» գիտական կենտրոնում «Պոլսահայ համայնքի առօրյան Եւ մատահրավերներ» բանախոսությամբ հանդես եկավ գրող, «Մարմարա» թերքի գլխավոր խմբագիր Ռողեր Դաստեճյանը: Բանախոսը ժամանակակից դոլսահայերի կյանքը բաժանում է 2 փուլ՝ մինչ Դինի սղանությունը Եւ դրանից հետո: Նա ընդգծում է, որ Վերջին 10 տարվա ընթացքում դոլսահայ համայնքը ծաղկում է ապրում, ծեավորվել է հայանուաս մընոլորտ, Եւ դոլսահայերը սկսել են հավատալ, որ Թուրքիան Վերջադես հասկացել է փորձում և ըսկել դրույյունը: Դայանուաս մընոլորտի ծեավորմանը նոյասուում են նաև բուժական հայտնի Եւ ազդեցիկ թերթերը: Սակայն Դինի սղանությունը միանգամից փոխեց դոլսահայ համայնքի կյանքը: «Դրան Դինի սղանության փաստը, դժբախտաբար մերեւ ամի ենաք ու

Եկեղեցու Վերանորոգման եւ բաց-
ման Վերաբերյալ: Նա սխալ է զնա-
հառում հայ հոգետրականների եւ
հայ կառավարության տեսակեցը:
Ըստ նրա, հայկական կառավարու-
թյունը դեմք է մեծ դաշվիրակություն
ուղարկել Աղքամար, որովհետեւ ավե-
րականոցից Փրկվել է հայկական ա-
մենագեղեցիկ Եկեղեցիներից մեկը:
Ինչ Վերաբերում է Եկեղեցու բացա-
կայող խաչին՝ «Խաչն այնքան էլ կա-
րեւոր չէ, կարեւոր այն խաչն է, որ կա-

մեր սրտում», ավելացնում է գրողը:
Ս. Դաստեճյանը խոսովանում է, որ
իր համար հաճելի է Եւ Դայաստանում,
Եւ Պոլսում լսել դրվագանի խոսերեւ-
ն. Աբրվանի անվան մանկավարժա-
կան համալսարանի ուեկտորաք գրո-
ղին դարձեատեց «Խաչառու Աբ-
Վանի» անվան հուշամեդալով՝ հայ-
գականության եւ հայ մամուլի աս-
դարեզով Վիրխարի աշխատանի եւ
բողած ավանոն համար:

Գեղանկարչութիւն Մարիամ Ամիրխանյանի անհատական ցուցահանդեսը կրացվի Հոլանդիայի Այմեյն բարձրություն

Հոլանդիայի Ալմելո քաղաքի «Սուլենբելը» ցուցասրահով հովհանու 11-ից մինչեւ սեպտեմբերի 9-ը ցուցայրվելու են կանածորցի գեղանկարչութիւն Սարիամ Սմիրնանյանի 40 աշխատանքներ։ Խնչողես նախորդ տարի, այս անգամ եւս այնտեղ կազմակերպվելու է հայկական գեղանկարչական առվեսի ցուցահանդես։ Միջոցառությունը կազմակերպվուած է Հոլանդիայի «Հոլանդ-Արմենիա» մշակութային միության նախագահ Ալեքս Վարդանյանի ջաներով՝ նոյամբ ունենալով նոյաստել արվեսի աշխարհի ներկայացուցիչների ստղծագործական գործումներու մասին։

Ա. Ամիրխանյանը Դայաստանի
կարիչների միության անդամ է:

Երկու զերակայություն՝ իւսուն և շուն

հայտարարեց Դրան Թոխասյանը:
Իսկ Տիգրան Ներսիսյանի համար
դժվար դահերին հանդիսաւեսն է ե-
ղել նրան թեմում դահողը. «Խաղա-
ցանկային թատրոնն իր դժվարու-
թյուններն ունի, այն չի կարող կո-
մերցին լինել, երբ ծախսատար է, եւ
չի կարող այսպիս ասած թեթև հյու-
րախաղերի մեկնել»: Մինչդեռ, այն
թատրոնը, որում ձեռիբերություններ ունի
Դրան Թոխասյանը, ոչ միայն մեկ-
նում է հյուրախաղերի, այլ նաև շա-
հութաբեր է. «Մշակութի մեկ նա-
խարարի չէ, որ առաջարկել եմ Ֆի-
նանսավորել մեր որեւէ ներկայա-
ցում, եւ սացած շահութի 20 տոկո-
սը տամադրել որեւէ թատրոնի՝ նա-
խարարության ընտրությամբ: Կար-
ծում եմ՝ դեմքութեից դեմք է Ֆի-
նանսավորվի հայաստանյան 4 թա-
տրոն՝ օմերայի, ակադեմիական,
տիկնիկային եւ մնջախաղի: Մնա-
ցյալներն իրենի դեմք է հոգան սե-
փական ծախսեց»: Վերջին հարցի
առնչությամբ Տիգրան Ներսիսյանը
համակարծություն հայտնեց՝ կարե-

Արդեն հանդիսատեսին ներկայացված երկու ներկայացումների հաջողությունը փաստելով՝ Դրանք թոխաչյանը տեղեկացրեց, որ շարունակուած է յուրաքանչյուր ներկայացմանը զարմանալ, թե ինչու է հանդիսատեսը որու դրվագների ծիծաղով արձագանքուած. «Բայց չես կարող ասել՝ ներկողություն, այստեղ դեմք չես»: Թոխաչյանի տեսանկյունից՝ նրան առձագանքն էր ենթակա

Եղի սաս արագածուը ու էլու շա
անընդումեխ դրտերումներ հասա-
րակության ներին կովտուայի եւ ոչ
բեմից ակադեմիզմի ճառուցման
տակասի արուունի են:

3.4. Բնականաբար, «Դայելի» ակումբով հրավիրված ասուլիսը խնդիրը լուծելու նղատակ չուներ: Բարձրաձայնվեցին խնդիրները, եւ լրագրողների հետ հանդիպոան ավարտվեց՝ վարող գործընկերութուաբանախոսներից մեկի հանդեղ անհարի խաճահրամի դրսեւրմամբ եւ հանդիպումն ի վերջ սեփական հարզագրուցի վերածելու սկզբունքով: Մինչեռ լիովին հնարավոր եւ առավելագույնս գնահատելի կլիներ ներկա գործընկերների հարց տալու եւ հատկադիր դաշտախանը ստանալու իրավունքը հարգելը: Սակայն այս դեմքուած եւս չես կարող ասել. «Ներողություն, այս տեսի չե»:

ՍԱԴՐԱԽՎՈՐԻ ԱՇԵՐՈՎ

